

Переможцем “Конкурсу на кращу доповідь 2011” став молодий науковець з Києва Олександр Іщенко. Саме його доповідь набрала за підрахунками незалежного оцінювання переможну кількість балів і, вже за традицією, він, як автор найкращої доповіді, взяв участь у відкритій дискусії за підсумками роботи Другої міжнародної наукової Інтернет-конференції з україністики “Діалог мов – діалог культур. Україна і світ”, яка відбулася у Мюнхені 8 грудня цього року.

Олександр Іщенко,
кандидат філологічних наук,
Інститут української мови НАН України

З великим задоволенням пропонуємо Вам звертання пана Олександра Іщенка до учасників конференції та його враження від перебування в у столиці Баварії:

Шановні колеги!

Вітаю всіх учасників конференції, її шановних організаторів із Днем української писемності та мови, приуроченого пам'яті Нестора Літописця, який святкували 9 листопада, та дякую за приємний сюрприз у формі визнання моєї доповіді як найкращої.

Не випадково згадав ім'я преподобного літописця, агіографа, котрий став чи не символом давності української мови, історії її письма. Власне, і моя наукова розвідка, як знаєте, торкнулася питання історії мови, її генези.

З одного боку, нею мав на меті донести до колег ті сучасні цікаві наукові дані, до яких в Україні часто немає доступу – передусім через неналежне знання іноземних мов, а з іншого, висловити своє ставлення до порушеної проблеми, під час чого зрозумів, що і світ мало знається на солідних досягненнях українців чи інших з пострадянського простору.

Основну місію Інтернет-конференції з україністики “Діалог мов – діалог культур. Україна і світ” якраз і вбачаю у спробах розв'язати проблему інтеграції української філологічної (лінгвістичної, літературознавчої, культурологічної) думки зі світовою, за що кажу Велике Спасибі.

З повагою та подякою -
Олександр Іщенко

Хотілося б почати з того, що ця моя перша подорож до Німеччини стала великим подарунком долі, оскільки була давньою мрією ще з часів вивчення німецької мови в університеті, де її штудіював натхненно і багато, сподіваючись із нею пов'язати свою професійну кар'єру. Однак вийшло так, що професією стала українська мова. І вважаючи, що все ж володію німецькою, перебуваючи у Мюнхені для участі у засіданні круглого столу за результатами Другої міжнародної наукової конференції «Діалог мов – діалог культур. Україна і світ» дійшов висновку, що надзвичайно важливе у вивченні іноземної мови – це відповідне мовне середовище, без практики спілкування в якому важко сприймати і розуміти мову та адекватно розмовляти нею.

Повертаючись до мого виступу на засіданні круглого столу та до української мови, а точніше до моєї доповіді, пов'язаної з нею, яку називаю рецензією (чи «детективною» рецензією, якщо згадувати коментарі під час Інтернет-конференції), адже спрямована вона на аналіз іншого наукового дослідження, оприлюдненого цьогогоріч, і яке набуло всесвітнього розголосу й резонансу, та за яким стверджується, що всі мови світу, а значить й українська, походять з Африки, хочеться сказати, що її сприйняли добре. Підтвердженням цього були численні запитання, починаючи від джерел і матеріалу дослідження, закінчуючи моїми подальшими науковими планами. Виступ доповнювали мультимедійна презентація, проспект німецькою мовою та синхронний переклад.

Загальна атмосфера зібрання була позитивною і легкою: кожен присутній випромінював доброзичливість та зацікавленість; тож і доповідати та відповідати на запитання було надзвичайно приємно. А присутніми були директор Інституту слов'янської філології університету Людвіга-Максиміліана професор Ульріх Шваєр, викладач української мови доктор Олена Новікова та керівник fogumNET.Ukraine Петер Гількес, які водночас є основними ініціаторами та організаторами проекту «Діалог мов – діалог культур. Україна і світ», і яким за це особлива подяка. Серед запрошених були не лише фахівці, а й широке коло прихильників та зацікавлених: студенти та викладачі Університету Людвіга-Максиміліана, небайдужі до питань україністики, співробітники Українського Вільного Університету, гості з України, як наприклад доцент Київського національного університету ім. Тараса Шевченка та учасниця цьогогорічної Інтернет-конференції пані Олена Шаблій, пересічні німці, які цікавляться Україною, українцями, українським, що надзвичайно приємно й зворушливо, та представники української діаспори, які більше воліли почути щось про Україну чи просто українську мову, аніж задекларовані наукові проблеми. Загалом присутніми було близько 40 осіб.

Крім моєї доповіді та жвавих дискусій, на порядку денному був загальний підсумок роботи конференції, її найвагоміші досягнення і позитивна оцінка майбутньої перспективи: популяризацією української мови, літератури та культури за кордоном як складників світової культури необхідно займатися цілеспрямовано. Влада України ніколи не працювала над створенням належного іміджу країни, зміни на краще найближчим часом не передбачаються. Саме тому пошук нових форм та можливостей ефективної співпраці між Україною, Європою та світом організатори конференції розглядають як одне із своїх найважливіших завдань на майбутнє.

Приємні враження від офіційної частини візиту доповнилися ще більшими від ознайомлення з містом, баварською та загалом німецькою культурою. Прогулянки містом, по історичному центру, околицями, розглядання архітектурних, інших історичних пам'яток, музеїв, вулиць, скверів, людей, інших буденних, але культурно зумовлених, речей, куштування страв, спілкування з людьми тощо залишили якнайкращі враження і стали знаменною подією в моєму житті.

З глибокою повагою
і відчуттям вдячності організаторам за добру справу –
Олександр Іщенко